

[Lone Dybkjær]

henvise til, hvad tidligere socialminister fru Aase Olesen og den radikale ordfører, fru Kirsten Lee, sagde, da forslaget sidst var til behandling.

Når det er sagt, vil jeg gerne tilføje, at jeg synes, vi alligevel skulle prøve, om vi kunne finde en eller anden form – og det siger jeg også efter at have lyttet til debatten i dag – hvor vi får taget lidt mere hul på denne problemstilling.

Vi er jo i Det Radikale Venstre tilhængere af friskoleprincippet. Vi ville foretrække, at det kaldtes friinstitutioner frem for private institutioner for ligesom at tilkendegive, at der ikke er tale om en traditionel privatisering. Selv om private institutioner er selvejende, ligger der i ordet »privat« ofte en anden holdning. Og vi kender det jo også fra private skoler og friskoler, idet det er kendetegnende, at private skoler gennemgående er holdningsmæssigt anderledes end friskolerne. Jeg ved godt, at man kan finde nogle, der er ens, men i hvert fald har der nok oprindelig været tale om nogle forskelle.

Dertil vil jeg gerne føje, at vi jo ved, at der også på de områder, der hedder friskoler og private skoler, er en række problemer med hensyn til finansieringen og med hensyn til kommunernes planlægning. De er heller ikke specielt tilfredsstillende på de områder, kan jeg fastslå, og de giver helt utvivlsomt på den ene eller den anden måde nogle vanskeligheder for kommunerne, som meget vel kan resultere i nogle øgede udgifter.

Men jeg synes, der kunne være grund til, at vi i sammenhæng med det – muligvis også i sammenhæng med Uddannelsesudvalget – prøvede at diskutere, hvordan vi kunne få dette klaret, også økonomisk, mere hensigtsmæssigt. Vi vil bevare friskolerne, og vi har jo også sagt nej til besparelser på området, men på den anden side ved vi godt, at det er svært for kommunerne. Vi ser også, at f.eks. de unges ønsker om efterskoler skaber nogle økonomiske problemer for kommunerne, fordi der ikke er den mobilitet over kommunegrænserne, som man kunne ønske sig.

Det er nøjagtig det samme, vi støder på her, hvis vi begynder at tage hul på dette område. Derfor synes jeg, der kunne være en idé i, at man så lidt bredere på tingene og overvejede, hvordan vi kan tage hul på den problemstilling, at der nok er et flertal her, der gerne åbne

op for de selvejende institutioner, og som har den opfattelse, at det er en grundlæggende god idé, og ikke synes, det nødvendigvis kun skal være inden for skoleområdet, men både kunne være inden for børneområdet, ældreområdet og plejeområdet i det hele taget.

Derfor må jeg sige, at jeg afviser forslaget i den form, det foreligger, med henvisning til, hvad der er sagt tidligere, men jeg synes nok, man kunne bede ministeren finde ud af, hvordan vi kan komme videre med det, sådan at vi får nogle af de ideer gennemført, vi gerne vil have, uden at det fører til meromkostninger. Det er sådan set det afgørende for os, at ideerne gennemføres, uden at det fører til øgede udgifter.

Man kunne vel også i den sammenhæng overveje, om man skulle tage modellen med 85 pct., som vi jo har på friskoleområdet, hvor man får betalt 85 pct. af en eller anden ydelse i forhold til folkeskolen, og så skal forældrene selv betale resten. Lad os tage en fordomsfri drøftelse. Jeg er klar over efter den debat, der har været, at der i hvert fald er et enkelt parti eller måske to, som stiller sig ret negativt an, men jeg synes alligevel, vi skal gå ind i drøftelserne.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne slå fast over for den radikale ordfører, at verden ikke er så nem at overskue, som det blev fremstillet heroppefra for lidt siden. På ældreområdet foregår der eksempelvis i disse år mange forskellige tiltag, mange eksperimenter, hvor man forsøger at decentralisere, således at vi i stedet for det mønster, vi har kendt tidligere, hvor en institution var en lukket enhed, fremover kommer til at opleve, at institutioner bliver noget, der foregår i et samspil i et lokalområde, og det betyder, at man skaber sig nogle store vanskeligheder, hvis man nu skal til at have forskellige procenter i forhold til, om det er en privat institution eller det er en offentlig institution. Det er jo netop det, man kender fra skoleområdet, hvor der er faste satser.

Jeg vil altså advare lidt imod den vej, fordi institutioner fremover bliver et meget broget billede, hvor nogle er rent kommunale og har institutionspræget, andre måske indgår i samarbejde med nogle ældreboliger og andre igen